

Tomeu Llinàs - Carme Pons - Rosa Rul·lan - Jaume Serra
Experiència interdisciplinària sobre "La deixa del geni grec" realitzada al Col·legi Públic Rafal Nou (Palma de Mallorca)

Pròleg: B. Rotger Amengual

Fotografies: Joan Garau; Tomeu Llinàs

Edició patrocinada pels Ajuntaments de Palma, d'Artà i de Pollença

Edicions Cort. Palma de Mallorca. 1983

Pàgs. 118, incloses les il·lustracions

Format: 21'5 x 16

Avui que la paraula "Autonomia" sona per boca de tothom, compareix un llibre, dignament editat, que ben bé el podríem qualificar de capdavanter en la pràctica pedagògica.

A l'escola "Rafal Nou", un grup de professors es reuniren per feinejar amb equip. Parlant, pensant, discutint, aclarint, programant..., en sortí un projecte reconegut i premiat a Madrid.

L'activitat escolar partia d'un poema nostre: "La deixa del geni grec", de Don Miquel Costa i Llobera. Hem dit nostre perquè mallorquí era l'autor, catalana la llengua en què escrivia i, és sabut, que el tema no és més que una mitificació de la nostra més antiga nissaga. Amb aquest punt de partida es distribuïren la feina

receptes culinàries, des de la història fins al muntatge teatral.

Moltes vegades ens hem demanat de què serveix tal teoria o per què ens servirà qual lliçó. El cas present és ben distint, no hi ha deixalles en el guió d'aquest programa de feina, tot ell és aprofitable. I és aprofitable perquè uneix tot allò que és nostre amb nosaltres mateixos. L'alumne ha après terminologia que pot comprovar; ha imaginat situacions que, en sortides escolars, pot concretar l'escenografia; ha tastat, adobat per les seves mans, menjars homèrics com el brossat; ha traduït la seva fantasia a la plàstica, materialitzant un poema; ha examinat el nostre terror, testimoni d'antigues petjades..., ha viscut compromès i il·lusionat amb un avui farcit de pretèrits.

Deia en un principi que avui tots parlem d'"Autonomia", aplicada, aquesta paraula, a les institucions balears. Vet ací un exemple que és l'exponent més clar de tot quant ens resta per redescobrir la nostra terra, la nostra història, la nostra llengua i literatura; tot per aconseguir una personalitat més nostrada, un jo més identificat.

Crec sincerament que aquest és un llibre encoratjador, no tan sols per ell mateix, sinó pels horitzonts que pot obrir a qualsevol educador.